

کارل لینی تری

معمای فراوانی رونق‌های نفتی و دولت‌های نفتی

ترجمہ جعفر خیرخواهان

نشروی

فهرست مطالب

۱۱	مقدمه مترجم
۱۷	دیباچه
بخش اول: کالاها، رونق‌ها و دولت‌ها	
۲۵	فصل اول: افسانه امروزی شاه میداس
۲۷	بیماری هلندی: عدم کفايت تبیین‌های اقتصادی
۳۰	فراتر از ساختار-عاملیت: بررسی ساختاربندی انتخاب
۳۷	کالاها و دولت‌ها: رویکرد بخشی در تبیین مسیرهای توسعه
۴۰	مورد کشورهای صادرکننده نفت
۴۳	واحد تحلیل: دولت‌های نفتی
۴۷	طرح تحقیق برای مقایسه‌های بین منطقه‌ای
۵۴	فصل دوم: از طلای اسپانیایی به طلای سیاه
۵۶	مروری کلی بر «اثر رونق»
۶۶	گردشی علمی در اسپانیای قرن شانزدهم
۷۶	رویکرد مسئله: درس‌های اسپانیا برای کشورهای صادرکننده نفت
۸۲	فصل سوم: معضل ویژه دولت نفتی
۸۵	ویژگی‌های دولت‌های استخراجی

جدول ۱۱. مقایسه صادرات نفت با مخارج جاری شامل بهره بدھی‌ها ۱۹۷۰-۱۹۸۹ ۲۶۰
جدول ۱۲. ساختار مالیات‌ستانی در ونزوئلا، کشورهای در حال توسعه و نیمکره غربی ۲۶۵ ۲۶۵
جدول ۱۳. آرای تجمعی دو حزب اصلی برای ریاست جمهوری و قوه مقننه ۱۹۵۸-۸۸ ۲۷۰ ۲۷۰
جدول ۱۴. نوسانات در عملکرد کلان اقتصادی ۲۹۳ ۲۹۳
جدول ۱۵. بی‌ثباتی سیاسی دولت نفتی، ۱۹۷۴-۹۲ ۲۹۴ ۲۹۴
جدول ۱۶. ثروت اتفاقی و بی‌ثباتی سیاسی ۲۹۵ ۲۹۵
جدول ۱۷. اثر رونق و بی‌ثباتی سیاسی ۲۹۷ ۲۹۷
جدول ۱۸. صادرات سوخت/ منابع معدنی به صورت درصدی از صادرات کالایی ۳۰۰ ۳۰۰
جدول ۱۹. سهم انواع مالیات‌ها در کل درآمد دولت مرکزی به درصد ۱۹۷۲-۱۹۸۵ ۳۰۱ ۳۰۱
جدول ۲۰. ساختار مالیات‌ستانی از منظر تطبیقی، صادرکنندگان منتخب نفت ۳۰۴ ۳۰۴

فهرست نمودارها

نمودار ۱. مخارج دولت و صادرات نفت، ۱۹۷۰-۹۳، از صندوق بین‌المللی پول (۱۹۹۵) ۲۶۲....
نمودار ۲. مصرف عمومی: نروژ، سوئد و سازمان همکاری اقتصادی و توسعه، ۱۹۷۲-۸۳ ۳۲۱..... ۳۲۱
نمودار ۳. قیمت نفت، ۱۹۳۰-۹۴. ارقام ۶۸-۱۹۳۰ از باپتیستا (۱۹۹۱) ۳۴۳..... ۳۴۳

جدول الف. ۸. نرخ رشد قیمت‌های مصرف‌کننده ۳۷۴ ۳۷۴
جدول الف. ۹. کل بدھی خارجی ۳۷۵ ۳۷۵
جدول الف. ۱۰. کل بهره بدھی خارجی ۳۷۷ ۳۷۷
جدول الف. ۱۱. نسبت بهره بدھی به صادرات ۳۷۹ ۳۷۹
جدول الف. ۱۲. ساختار تولید ناخالص داخلی، ۱۹۶۵-۹۳ ۳۸۱ ۳۸۱
جدول الف. ۱۳. ارزش صادرات نفت خام و نرخ رشد واقعی صادرات نفت ۳۸۳ ۳۸۳
جدول الف. ۱۴. نسبت بدھی خارجی به تولید ناخالص ملی ۳۸۵ ۳۸۵
جدول الف. ۱۵. تولید ناخالص ملی ۳۸۷ ۳۸۷
جدول الف. ۱۶. صادرات کالاهای خدمات ۳۸۹ ۳۸۹
ماآخذ ضمیمه آماری ۳۹۱ ۳۹۱
کتاب شناسی ۳۹۳ ۳۹۳
نمایه ۴۲۰ ۴۲۰

فهرست جدول‌ها

جدول ۱. کشورهای صادرکننده نفت دارای سرمایه ناکافی و سرمایه مازاد (۱۹۷۳) ۴۴ ۴۴
جدول ۲. افزایش بدھی، افزایش بهره بدھی و نسبت بهره بدھی به صادرات بر حسب گروه اقتصادی کشورهای کم‌تر توسعه یافته، ۱۹۷۰-۷۹ ۶۲ ۶۲
جدول ۳. مقایسه نرخ مالیات کشورهای نفتی و غیرنفتی ۱۰۶ ۱۰۶
جدول ۴. درآمدهای معمولی در بودجه، سال‌های مالی ۱۹۲۹-۳۰ تا ۱۹۴۴-۴۵ ۱۳۹ ۱۳۹
جدول ۵. درآمدهای مالیاتی کلمبیا و ونزوئلا به صورت درصدی از تولید ناخالص ملی و درصد تمام درآمدهای مالیاتی ۱۴۲ ۱۴۲
جدول ۶. درآمدهای بودجه دولت‌های ونزوئلا ۱۹۷۸-۱۹۱۷ ۱۸۵ ۱۸۵
جدول ۷. تغییرات در اندازه و ابعاد اقتصاد، ۱۹۷۲-۷۵ ۱۸۹ ۱۸۹
جدول ۸. مشارکت بخش‌های عمومی و خصوصی در تولید ناخالص داخلی ۲۲۲.... ۱۹۷۰-۷۸ ۲۲۲ ۲۲۲
جدول ۹. مخارج دولت مرکزی، سرمایه‌گذاری و بدھی عمومی، ۱۹۷۰-۱۹۹۲ ۲۵۷ ۲۵۷
جدول ۱۰. بهره‌برداری از اعتبارات اضافی در بودجه، ۱۹۷۰-۸۹ ۲۵۸ ۲۵۸

طبيعي که به معماه فراوانی یا بلای منابع معروف شده را مکثوف کند. کارل، با شیوایی، انکای بودجه دولت به دلارهای نفتی را تحلیل می‌کند و نشان می‌دهد چگونه تمرکز ثروت در دست دولت باعث تقویت فعالیت‌های رانت جویی (که در ایران به ویژه خواری معروف شده است) در اطراف دولت و منازعات شدید گروههای دارای منافع خاص می‌شود.

ایران کشوری پهناور با جمعیتی بالنسبة زیاد و نرخ بالای بیکاری است. سرمایه‌گذاری تحقیق‌یافته در فعالیت‌های زیربنایی طی چند دهه گذشته، قدرت جذب درآمد نفتی در اقتصاد را بالا برده است. اما فشار بیکاران و گروههای تهی دست شهری و روستایی و نیز شتاب‌ورزیدن سیاست‌مداران برای کسب محبویت آنی فرصتی برای تأمل و برنامه‌ریزی و اولویت‌بندی در تخصیص منابع باقی نمی‌گذارد. سیاست‌مداران با اجرای سیاست‌های پوپولیستی و ضد و نقیض و توزیع بی‌حساب و کتاب یارانها و درآمدهای نفتی سعی در راضی نگهداشتمن مردم عادی دارند. در این میان آنچه قربانی می‌شود سیاست‌های اقتصادی درست و سنجیده است. با فروکش کردن درآمد نفتی، نظام اداری باقی می‌ماند که از تدبیر و مدیریت صحیح اقتصادی در آن خبری نیست. خزانه‌های خالی بدون تنوع درآمدها از یک سو، و انبوه تعهداتی که دولت بر دوش خود گذاشته است مثل دولتی، و نظام اداری با تورم کارکنان اداری از سوی دیگر. مطالعه این کتاب چه فایده‌ای دارد؟ واقعیت دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ میلادی چه درس‌هایی برای امروز ما دارد؟ مطالعه این کتاب در مقطع کنونی از آن جهت اهمیت فوق العاده‌ای می‌باشد که تجربه دو رونق نفتی پیشین می‌تواند درس‌های آموزنده‌ای به مجموعه نظام تصمیم‌گیری کشورهایی از قبیل ایران بدهد که مجددًا با یک رونق عظیم نفتی مواجه شده‌اند. مطالعه این کتاب که متکی به استاد دقیق و نوآوری‌های تئوریک است برای علاقمندان به مباحث اقتصاد سیاسی نیز توصیه می‌شود.

دیباچه

در اوج رونق نفتی دهه ۱۹۷۰ میلادی، خوان پابلو پرس آلفونسو، بنیان‌گذار سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک)، در خانه خویش در شهر کاراکاس، پایتخت ونزوئلا، به من گفت: «اوپک را بررسی نکن. موضوع ملال‌آوری است. به جای آن بررسی کن نفت با ونزوئلا چه می‌کند، نفت با ما چه می‌کند». دقیقاً در همان لحظه‌ای که خزانه دولتهای اوپک انباشته از پول شده بود و مصرف‌کنندگان بنزین در ایالات متحده و اروپا در صفحه‌ای طولانی انتظار می‌کشیدند، مردی که با ایده خود نظام بین‌المللی را تغییر شکل داده بود در فکر تأثیر شگفت‌آورترین افزایش قیمت در طول تاریخ فرورفته بود. او که چندین بار مکث کرد تا خودرو مرسدس مدل دهه ۱۹۳۰ خود را تحسین کند یکی از نخستین طرفداران محیط‌زیست در جهان بود که خیلی پیش تر معتقد بود منابع پایان‌پذیر باید ارزش بازاری فوق العاده بالایی داشته باشند (و خودروها را باید چنان ساخت که برای همیشه دوام آورند!). در لحظه وداع، کلمات واقعاً پیش‌گویانه‌ای بر زبان آورد: «ده سال بعد، بیست سال بعد، خواهید دید که نفت ویرانی و بیچارگی برای ما به ارمنغان می‌آورد.»

این واژه‌ها سرچشمۀ نگارش کتاب حاضر شدند، کتابی که سعی می‌کند این معما را توضیح دهد: چرا اکثر کشورهای درحال توسعه صادرکننده نفت، پس از سودبردن از بزرگ‌ترین انتقال ثروت، که تاکنون بدون جنگ رخ داده است، گرفتار زوال اقتصادی و تباہی سیاسی شدند؟ در خلال دو رونق عظیم که ظاهرًا فرست برای «سیاست بی حد و

فصل اول

افسانه امروزی شاه میداوس

ساختار، انتخاب و خط‌سیر توسعه‌ای دولتها

سال ۱۹۷۳ بود. در خاورمیانه دوران «تمدن بزرگ» و در امریکای لاتین آغاز دوره «ونزوئلای بزرگ» بود. آن سال اعضای سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) موفق شدند بزرگترین انتقال ثروت را که تا آن زمان بدون جنگ اتفاق افتاده بود عملی سازند. سرانجام، این کشورها که هر کدام مورد کاوی‌های مجازی سلطه خارجیان در گذشته بودند با به دست گرفتن قابلیت نهادی برای تعیین قیمت نفت و ملی کردن تولید داخلی نفت ظاهرآ کترل منبع طبیعی اولیه خود را در دست گرفتند. قیمت نفت یک‌شب سر به فلک کشید و از ۳ دلار به ۱۰ دلار در هر بشکه و عاقبت به اوج ۴۰ دلار در بازار نقدی پس از دو میان رونق نفتی در ۱۹۸۰ رسید. فقط در دوره کوتاه سال‌های ۱۹۷۰ تا ۱۹۷۴ درآمد کشورهای اوپک یازده برابر شد. پول‌ها به میزان بی سابقه‌ای به خزانه‌های ملی سرازیر می‌شد. هکتور هورتا دو، وزیر مالیه وقت جمهوری ونزوئلا، آن روزها را چنین به یاد می‌آورد: «پولی زیادتر از آن‌چه که حتی در خواب هم نمی‌توانستیم تصور کنیم». (۱)

سیل دلارهای نفتی به آرزوهای جدید پر و بال می‌داد، آرزوی شکوفایی اقتصادی، عظمت ملی، برابری، و استقلال خلاصه بگوییم، آرزوی آینده‌ای کاملاً متفاوت از گذشته وابسته به نفت. رهبران کشورهای نفتی معتقد بودند سرانجام خواهند توانست «نفت را ثمرده سازند» یعنی سرمایه انباشته شده از نفت را به

قرار گرفت، درحالی که وزرای نژاد، دومین دموکراتی باسابقه در امریکای لاتین، با نالیمیدی تلاش می کرد تا نظام حزبی رقابتی را حفظ کند. براستی در کمتر از دو دهه پس از افزایش قیمت نفت، همه کشورهای در حال توسعه صادرکننده نفت به استثنای اندونزی و کشورهای کوچک کم جمعیت عربی، از هم گسیختگی جدی در نظام اداری دولتی و آشوب و نارامی شدید در رژیم های سیاسی خود را تجربه کردند. دقیقاً همان طور که طلا زندگی شاه میداس را آلوده و فاسد کرد، نفت نیز اقتصاد و سیاست این کشورها را «نفتی» کرد. خوان پابلو پرس آلفونسو، بنیانگذار اوپک، در ۱۹۷۶ چنین تعبیر کرد: «نفت مدفع شیطان است. ما در مدفع شیطان غرق می شویم». (۲)

چه اتفاقی افتاد؟ آیا طلای سیاه، آن گونه که همه معتقد شده‌اند، یک «کالای» توسعه‌ای تمام و کمال است یا واقعاً «مدفع شیطان»؟ چرا صادرکنندگان نفت از قرار معلوم نتوانسته‌اند ثروت بادآورده افسانه‌ای را در مسیرهای توسعه پایدار، عادلانه و باثبات قرار دهند؟ آیا دستاوردهای نویمیدکننده نتیجه خطاهای تصادفی اما مشابه در تصمیم‌گیری‌های هر کشور بوده، یا می‌توان به جبرگرایی ساختاری فراگیری نسبت‌شان داد که به نفت اتصال یافته است و به ناگزیر زوال اقتصادی و تباہی سیاسی به وجود می‌آورد؟ خلاصه کلام این که تأثیر رونق نفتی بر کشورهای صادرکننده نفت چیست؟

بیماری هلندی: عدم کفایت تبیین‌های اقتصادی

چیزی نمانده بود که اقتصاددانان پاسخ این پرسش‌ها را پیدا کنند. آن‌ها که از بررسی‌های ستایش‌آمیز گاوه‌بی‌گاه «توسعه مبتنی بر گنج سرشار» (۳) کر و کور نشده بودند دلیل آوردن که بیماری هلندی، یعنی فرایندی که به موجب آن کشیفات جدید یا افزایش قیمت در یک بخش اقتصاد مثلاً نفت باعث فشار بر سایر بخش‌ها مثلاً کشاورزی یا صنایع کارخانه‌ای می‌شود، تبیین قدرتمندی برای عملکرد ضعیف صادرکنندگان نفت ارائه می‌دهد. (۴) مانندگاری بیماری هلندی باعث رشد سریع و حتی بدقواره خدمات، حمل و نقل و سایر کالاهای

سمت سایر فعالیت‌های تولیدی هدایت کنند. درآمدهای جدید نفتی منابع لازم را فراهم می‌ساخت تا فاصله خود با دنیا توسعه یافته را از بین برنده و در عین حال برای مردم کشورهای شان ثبات سیاسی و زندگی بهتری به ارمغان آورند. آن‌طور که کارلوس آندره پرس، رئیس جمهور و نژاد، توضیح می‌داد (مصطفی در مارس ۱۹۷۹ در کاراکاس): «روزی خواهد رسید که شما امریکایی‌ها با خودروهایی رانندگی می‌کنید که سپرهایش از بوکسیت، آلومینیوم و نیتروی کار ما ساخته شده است. ما مثل شما کشوری توسعه یافته خواهیم شد».

اما کمتر از یک دهه بعد، حتی قبل از این که قیمت نفت در ۱۹۸۳ شیرجه‌زنان سقوط کند، این رؤیاها بر عکس تعبیر شد. کشورهای صادرکننده منابع طبیعی گرفتار تیگناها و اختلالات تولید، فرار سرمایه، ناکارایی شدید شرکت‌های دولتی، تورم دو رقمی و پول ملی زیاده‌ا卓 ارزش گذاری شده شدند. حتی دوبرابر شدن مجدد قیمت نفت در سال ۱۹۸۰ نتوانست آن‌ها را از رکود تولید بیرون آورد. کاهش شدید قیمت نفت در سراسر دهه ۱۹۸۰، مشکلات به وجود آمده را وحیم‌تر ساخت و انتظار رونق و رفاه بی‌نظیر را به چیزی شبیه خاطره‌ای ناراحت کننده تبدیل کرد. اکثر ملت‌های دارای ذخایر نفتی تحت رهبری دولت‌هایی که فاقد توانایی مدیریت یا برنامه‌ریزی صحیح اقتصادی بودند، متوجه شدن عملکرد اقتصادی و وابستگی به نفت و بدھی بدر از سال‌های پیش از گنج سرشار نفتی شده است. در دهه ۱۹۹۰ حتی با ملی‌زادایی صنایع نفتی مواجه شدند و فعلانه به دنبال روش‌های جدید مشارکت با شرکت‌های نفتی خارجی بودند، که زمانی همان‌ها را از کشورشان بیرون رانده بودند.

این پیشینه ناموفق اقتصادی با آشوب‌های سیاسی تکمیل شد. در نخستین و شگرف‌ترین مورد، شاه ایران در سال ۱۹۷۹ در جریان انقلابی اسلامی سرنگون شد که از صنعتی شدن سریع و خصلت غرب‌زدگی «تمدن بزرگ» شاه عمیقاً انتقاد می‌کرد. نیجریه بین حکومت نظامیان و غیرنظامیان دست به دست می‌شد بدون این که بتواند هیچ‌یک را تثبیت کند. سلطه حکومت تک‌حزبی در مکزیک از بین رفت. در دهه ۱۹۹۰، کشور سبقاً باثبات الجزایر در آستانه جنگ داخلی